

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 7.

Juli

1915.

Solnedgangstabel for Danmark.

I Maanederne Juli, August og September gaar Solen ned om Fredag Aften som følger:

Juli:		August:		September:	
Den 2. Kl. 8.53	Den 6. Kl. 8.06	Den 3. Kl. 7.00			
" 9. " 8.48	" 13. " 7.51	" 10. " 6.41			
" 16. " 8.41	" 20. " 7.34	" 17. " 6.22			
" 23. " 8.31	" 27. " 7.17	" 24. " 6.04			
" 30. " 8.19					

Fra Aarsmøderne.

De fire Aarsmøder, der efter Bestemmelse blev afholdt i Danmark og Norge, er nu afsluttede, og det er vist ikke for meget at sige, at de i Sandhed var saa mange Højtider for alle, der havde Anledning til at overvære dem.

Spjalden eller aldrig har vel disse aarlige Sammenkomster været præget af saa megen Alvor som denne Gang. Forskjellige Aarsager bidrog hertil. Aldrig i vort Folks Historie har der været afholdt Aarsmøder herhjemme under saadanne Forhold som nu. Lig en ved Guds underfulde Naade værnet Stad henligger Skandinaviens som en fredlyst Blet midt i en Stormzone af eneستاende Omfang, omgivet af en Fættetkamp, hvis Voldsomhed saa at sige henjætter Storstedelen af den civiliserede Verden i Krampe-trækninger, og om hvis Udfald ingen ved noget bestemt. Men vi som et Folk ved, undervist af Gud ved Profetiens Lys, at disse hidtil uhorte

Forhold betyder, hvad vi længe har forkyndt og forventet. Under saadanne Omstændigheder er det kun naturligt, at alle og enhver, der tænker lidt over Sagen, maa føle sig manet til Alvor. Dette bidrog sikkert ogsaa meget til at forøge Vægten af de alvorlige og betimelige Sandheder, som Herrens Tjenere fremholdt med Klarhed og Kraft ved alle Møderne.

I Unionsdistriktet kunde Aarsmødet, der afholdtes i „Ebenzer“, Kjøbenhavn, den 19de—23de Maj, nok have været bedre besøgt. For Unionsdistriktets Vedkommende er det meget vanskeligt at finde et for alle tilfredsstillende Tidspunkt for Mødets Afholdelse. Da det var lige forud for Pinsedagene, var det meget vanskeligt for mange af vore Søfrende i Kjøbenhavn at komme med til Møderne om Dagen; og den store Travelshed, som der altid er paa Sanatoriet paa den Aarstid, medførte, at kun forholdsvis saa af Søfrende i den store Menighed i Skodsborg kunde komme med. Disse Vanskeligheder vil man ikke let kunne komme udenom, og det blev derfor ogsaa under Forhandlingerne talt en Del om, hvorvidt man eventuelt kunde indrette sig paa en anden Maade med Hensyn til Aarsmødet for Fremtiden. Se herom „Konferensforhandlinger“, som snart udkommer. — Alle Forhandlinger foretog i enhver Henseende godt, og en rigtig god Aand raadede hele Tiden. Br. E. N. Conradi kunde denne Gang ikke overvære hverken dette eller noget af Aarsmøderne i Skandinaviens

Formanden i Dansk Konferens, Br. A. G. Christiansen, samt Br. E. Muderpach fra Sverige var nærværende som tilreisende og ydede meget værdifuld Hjælp saavel under Forhandlingerne som især ved deres Prædiken. Foruden at tale Ordet ved selve Aarsmødet i Kjøbenhavn skiftedes disse to Brødre om at rejse til Skodsborg, hvor der af Hensyn til de mange Arbejdere, der ikke kunde komme ind til Hovedstaden, blev holdt Møde hver Aften i Sanatoriets Kapel. Disse Møder derude var ikke alene godt besøgt, men blev ogsaa stattet og var til megen Velsignelse. — Br. Raft blev gjenvalgt som Distriktets Formand. Tretten hjære Sjæle fulgte Frelseren i Daabens Bænde.

Dansk Konferens havde som bekjendt sit Aarsmøde i Aalborg, hvor Br. A. G. Christiansen og hans Medarbejdere har virket gennem Vinteren. Brødrene J. C. Raft og E. Muderpach var til Stede og hjalp til med Ordets Forhynbelse; ligeledes Br. M. M. Olsen. Ogsaa her havde vi et velsignet Aarsmøde, og Besøget var rigtig godt. De klare Sandheder, der blev fremholdt, fandt dyb Gjensklang hos Søstende og hos dem, der overværede de offentlige Aftenmøder. Under Forhandlingerne, der her ligesom paa de øvrige Steder førtes i en Aand og Tone, som det sømmer sig Brødre, lagde de Delegerede megen Interesse for Dagen i de Spørgsmaal, som forhandlede. Til Formand gjenvalgtes Br. A. G. Christiansen. I Forbindelse med Aarsmødet blev der afholdt Daab, hvor nitten hjære Sjæle fulgte Frelserens Eksempel. — Mødet i Aalborg begyndte den 28de Maj og afsluttedes den 30te. Derefter gik Turen til Kristiania, hvor

Østnorsk Konferens holdt Aarsmøde i Tiden 2den—6te Juni. Søstende var mødt godt frem, og ved de offentlige Møder, der hovedsagelig holdtes af Brødrene J. C. Raft, A. G. Christiansen og D. J. D. Røst, var Tilslutningen meget god. Lokalet „Bethel“ var til Tider næsten overfyldt. Br. Jens Hokland var til Stede og fortalte om sine Erfaringer blandt Lapperne, hvor han i nogen Tid har opholdt sig for at lære Sproget for senere at kunne forhinde Sandheden blandt dette Folk. Denne sin første Opgave synes Br. Hokland at klare tilfredsstillende, og da han interesserer sig varmt for sine Lemmer Lapperne — hvad hans Udtalelser vidner om — maa man haabe, at det efterhaanden maa

lykkes ham at vinde mange Sjæle for Budskabet deroppe i det høje Nord. Han har allerede vundet god Følge blandt Lapperne. Lad os bede Gud om, at hans Arbejde maa blive frugtbringende, og lad Ungdomsforeningerne vedblive at yde deres værdifulde Støtte til Fremhjælp af Lappemissionen. — I det hele taget var Aarsmødet i Kristiania et særdeles godt og velsignet Møde. Br. N. C. Bergersen blev ogsaa denne Gang valgt til Konferensens Formand. Med Hensyn til Arbejdernes fremtidige Virkefelter blev der i Møde af den nyvalgte Bestyrelse fattet Bestemmelser om Forskyttelser osv., som forhaabentlig vil faa stor Betydning for Virksomheden i Østnorge. Konferensens Formand vil uden Tvivl senere fremkomme i „Missionsfetterretninger“ med nærmere Redegjørelse angaaende de nye Planer for Vinterens Arbejde. Der blev foretaget Daab, hvori fem indgik en god Samvittigheds Pakt med Gud.

Vestnorsk Konferens Aarsmøde afholdtes i Bergen i Dagen 9de—13de Juni. Møderne blev holdt i Museets Sal, det samme Lokale, som Br. D. J. D. Røst har benyttet til sine offentlige Foredrag gennem Vinteren. Lokalet var overordentlig hyggeligt, heldigt beliggende og af en passende Størrelse. Naar Hensyn tages til, at Medlemsantallet i Vestnorsk Konferens jo endnu ikke er saa stort, var Fremmødet særdeles godt, og til de offentlige Foredrag kom der ikke saa faa fremmede til Stede. Der hvilede et stille og alvorligt Præg over alle Møderne, og Søstende var synlig interesserede baade i Forhandlingerne og i Ordet, der blev forkyndt af Brødrene Raft, A. G. Christiansen og N. C. Bergersen. Guds Aand virkede ogsaa her paa Hjerterne, og Søstende fattede nyt Mod og nye Beslutninger om større Hengivenhed til Gud og Sandheden. Den næstsidste Aften afholdtes der et interessant og lærerigt Programmode, der havde været afholdt en Gang før, men nu blev gjentaget efter Opfordring. Nævnte Møde var en Demonstration for Sundheds- og Afholdssagen, som Br. Røst jo interesserer sig levende for. Aarsmødet gjenvalgte Br. Røst til Formand for Konferensen. Efter Aarsmødets Slutning skulde der holdes Daab. (Daabsstedet laa et Stykke borte, hvorfor det ikke var praktisk at forrette Daaben under selve Aarsmødet.)

Efter Mødernes Slutning rejste de fleste af de tilreisende Brødre med Toget tilbage til Kristiania, hvorfra Br. Raft og Br. N. G. Christiansen forsatte videre til Örebro for at overvære den sene Konferensens Aarsmøde. Br. N. G. Bergerfen afrejste til Nordland paa en længere Tur for at besøge Søfænde der. Det er en lang og besværlig Rejse.

Alle Aarsmøderne udmærkede sig ved, at der af dem, som talte Ordet, blev lagt særlig Vægt paa den aandelige Side af vort Forhold til Gud og Sandheden. Dette forstod Søfænde at vurdere, og det vil sikkert ikke blive uden Frugter. Vi behøver langt mere aandeligt Liv, og vor Indflydelse udadtil som en Kraft i Verden vil her efter mere end nogen Sinde komme til at staa i nøjagtigt Forhold til den Grad af aandeligt Liv, som vi er i Besiddelse af. Der blev ofte dvælet ved Budstabet til Menigheden i Laodicea, og dette Budstabe er det, der snart vil komme til at gjøre sin mægtige Virkning gjældende. Det vil hidføre en Rytelse, der vil faa Folger, som mange iblandt os ikke havde anet. Nu som aldrig før gjælder det om at undersøge nøje, hvilken Grund man staar paa: om man bygger paa Teoriens Grund alene, eller om Hjertet er med. Mange, som mente, at de elskede Sandheden, vil i Prøvens Stund forkaste den. Maatte vi alle give Agt paa det sanddrue Vidnes Formaning og Raad, som vi finder det i Aab. 3, 18!

Paa hvert af Aarsmøderne blev der afholdt Ungdomsmøder og paa hvert Sted et Ungdomsmøde med Program. Ved dette Møde optoges der en Kollekt til Lappemissionen, hvorved der indkom betydelige Beløb. Baaede i Kjøbenhavn og i Aalborg blev der afholdt to Sundhedsforedrag, paa førstnævnte Sted af Dr. N. P. Nelson og Dr. A. Andersen, paa sidstnævnte af Dr. Nelson.

Vi har Grund til at være Gud taknemmelige for vore gode Aarsmøder i Norge og Danmark. Og maatte den Sæd, som der blev saet, de gode Indtryk, der erholdtes, og de Beslutninger, der fattedes, bære rige Frugter i det kommende Aar! Herren venter paa, at større Frugter skal vise sig hos hans Folk.

Syddjælland.

I Oktober 1914 paabegyndte undertegnede en Række Møder i Lundby og Baarse. Paa førstnævnte Sted var Tilslutningen ikke særlig god, men derimod bedre i Baarse (en Landsby 6 Km. fra Lundby), hvor vi har holdt over 40 offentlige Møder hos Br. Hans Poulsen, som velvilligt stillede sin pæne Dagligstue til vor Raadighed. Længe vil vi mindes disse hjære Søfændes Venlighed og Gjæstfrihed samt de mange velsignelsesrige Timer, vi der har haft sammen om Guds Ord.

Vi har ogsaa arbejdet med Udbredelsen af Rafts Foredragssække. Over 2000 af disse Traktater er i Vinterens Løb blevet udlaaente som fri Læsning, medens ca. 4000 Eksp. er solgte og bortgivet. Desuden er der solgt mange „Evang. Sendebud“ og „Verdenskrig“. Flere af Søfænde har taget Del i Udbredelsen af denne gode Litteratur, der sikkert vil bidrage sit til Verkets Fremgang.

Der har paa forskellige Maader været gjort Forsøg paa at hindre Virksomheden, men takket være Herren, at vi endnu lever og virker under saa frie Forhold, at det er muligt baaede at følge Guds Ord og forkynde det for andre. Siden Nytaar er her paa Syddjælland døbt 5 hjære Sjæle, der er blevet optaget i Næstved Menighed, hvis Medlemsantal nu er over 30. Herren styrke og bevare alle disse hjære Søfænde i Sandheden, saa vi tilsammen her maa følge ham, som har dyreføbt os, og mødes paa Zions Bjerg for at synge Sejerssangen!

Lundby, den 13de Juni 1915.

R. P. Regel

Et heldigt Uheld.

Lige ved Aarsstiftet udgav vore Brødre i Amerika paa Review and Herald's Forlag en mindre Bog, The World's Crisis („Verdenskrisen“), der indeholder Oplysning fra Guds Ord angaaende den mærkelige Tid, vi lever i, og hvoraf der allerede for over en Maaned siden var solgt 150,000 Eksemplarer. I Forbindelse med Omtalen af det Arbejde, de havde med at udgive denne Bog, omtaler Br. E. R. Palmer, Forlagets Forretningsfører, følgende Hændelse, som han ikke uden Grund anser for at være et Forsynets Indgreb til Bedste for Bogens uhindrede Udbredelse. Br. P. skriver:

„Da vi skulde bestille Papir til denne Bog, indtraf en liden Tildragelse, som viser, hvorledes Gud har haft sin Haand med i dette Arbejde uden nogen Beregning fra menneskelig Side. Efter at have trykt det første Oplag paa 25,000 bestilte vi Papir til et nyt Oplag paa 40,000. Paa en eller anden os ukonkret Maade blev Bestillingen udført to Gange paa Papirfabrikken, der altsaa sendte os Papir til 80,000 Bøger.

Vi underrettede øjeblikkelig Fabrikken om, at Papiret henlaa hos os paa dens Regning, da vi ingen Brug havde for det. Vi fik Anmodning om at lægge Papiret op i vort Lagerrum med den Tilføjeelse, at vi kunde betale for det, naar vi fik Anledning til at gjøre Brug af det.

Salget af Bogen foregik med en saa uventet Hurtighed, at inden Oplaget paa 40,000 var udtømt, saa vi os nødsaget til at gaa i Gang med Trykningen af et tredje Oplag paa 40,000, Da det tager 30 Dage at saa Papir fra Fabrikken, vilde det have været os umuligt at skaffe Bøgerne i Tide, dersom ikke vor forrige Bestilling var bleven udført to Gange, og saaledes satte os i Besiddelse af denne Ekstraforsyning.“

Gud leder!

Ydelsler og Gaver blandt det gamle Israel.

„For at Loven kunde blive overholdt, blev der til bestemte Tider rettet Forespørgsler til Folket om, hvorvidt de med Trostaa havde indfriet deres Løfter eller ikke. Nogle saa samvittighedsfulde gav omtrent en Tredjedel af alle deres Indtægter tilbage til Gud til Hjælp for religiøse Interesser og for de fattige. Disse Ydelsler kom ikke fra nogen særskilt Klasse blandt Befolkningen, men fra alle, idet Kravene afspejlede sig efter vedkommendes Formuesomstændigheder. Foruden alle disse systematiske og regelmæssige Ydelsler blev der ved særskilte Lejligheder rettet Opfordringer til Folket om at yde frivillige Gaver, som da Tabernaklet blev bygget i Ørtenen, og da Templet opførtes i Jerusalem. Disse Udgifter blev paalagt Folket af Gud til deres eget Bedste saavel som for at støtte hans Værk.

Der maa i denne Sag se en Bættelse iblandt os som et Folk. Der er kun saa, som føler Sam-

vittighedsnaag, naar de forsømmer deres Pligter med Hensyn til at yde. Der er kun saa, som føler sig bedrøvet, fordi de daglig bedrager Gud. Dersom en Kristen forsætlig eller tilfældig betaler sin Næste mindre, end hvad ret er, eller nægter at betale en ærlig Gjæld, saa vil hans Samvittighed forurolige ham, dersom den ikke er odelagt, og han saar ikke No, sjønt ingen uden han selv ved om det. Der er mange forsømte og uindsfrieede Løfter, og dog hvor saa der er, som føler sig besværet derover! Hvor saa der er, som føler sig skyldige for denne Tilfældighed af Pligten! Vi maa komme dertil, at vi faar en ny og dybere Overbevisning i denne Sag. Samvittigheden maa vækkes op og Sagen skæntes alvorlig Opmærksomhed; thi der maa aflægges Regnskab for Gud paa den yderste Dag; der vil se et Opgjør med Hensyn til det, som han har krævet.“ — E. G. White i „Bidnesbryd“, 4de Bind, Side 467, 468.

I Kina igjen.

Dr. W. C. Hankins, en af vore Missionsarbejdere i Kina, der nylig har opholdt sig en Tid i sit Hjemland, de Forenede Stater, skriver efter at være kommen tilbage til Kina:

Tiden siden vor Ankomst har været optaget med at komme i Orden og atter saa sat paa Missionsgjæningen her. Dagenes synes kun at være altfor korte til alt det, som vi ønske at udføre.

Undervejs havde vi et behageligt Samvær med vore Arbejdere i Japan og fandt dem alle ved godt Mod og Helbred. Bygningerne ved Hovedkvarteret i Nærheden af Tokio var næsten færdige til at tages i Brug.

I Shanghai havde vi den Glæde at se de nye Lokalteter for vor Forlagsvirksomhed og de nye Hjem for Arbejderne. Jeg er vis paa, at det vilde gjøre Søstende godt, om de havde Anledning til at se, hvad der er bleven udrettet med Hensyn til Forholdene i Forbindelse med vor Virksomhed der. Arbejderne har nu hyggelige, behagelige Hjem, som er bleven opførte til meget rimelige Priser. Trykkeriet er rummeligt og bekvemt indrettet og er saa langt bedre end de Lokalteter, vi benyttede, dengang vi rejste fra Kina, at ingen Sammenligning er mulig. Bestillinger

paa Litteratur indløber saa hurtigt, at man endnu ikke har faaet Tid til at tilvejebringe et passende Lager af de forskjellige Traktater.

Arbejderne i Shanghai gav os en meget hjertelig Modtagelse og gjorde alt, for at vi kunde føle, at vi var velkomne. Vi tilbragte to Dage hos dem, og alle ønskede, at vi kunde være blevet noget længere.

Bed Ankomsten til Hongkong blev vi modtaget af Br. B. L. Anderson og Brødrene Ham og Nagel. Vi fulgte med dem til Kanton for at overvære et Bestyrelsesmøde og fik derved Lejlighed til at se de nye Hjem for Arbejderne i Kanton. Det glæder os overmaade at vide, at de nu er kommen ud af de gamle usunde Volkger og har kunnet flytte ind i renlige, sunde Hjem, hvor de kan faa ren frisk Luft. De Penge, som dette har kostet, er visseelig vel anvendte, og jeg stulde ønske, at vore Søstende i Hjemlandet kunde forstaa, hvor meget dette betyder for Arbejdet der paa Pladsen.

To Arbejdere blev anbragt i Swatow og Kuang-si. Broder og Søster Bates rejste til Swatow, medens Br. Thomas og Hustru fulgte med den indfødte Dr. Law Keem for at paabegynde Virksomhed i det indre af Provinsen Kuang-si.

Om Rejsen op ad Kysten til Amoy er der intet særligt at sige. Vi standsede nogle Timer i Swatow, hvor vi besaa det nye Hus samt aflagde et Besøg hos Br. Ang. Br. Angs Datter leder en prægtig Pigeskole med omkring 80 Elever. Udsigterne for Virksomheden paa det Sted er meget gode.

Om nu er vi altsaa hjemme igjen. Det gjør os saa godt atter at være her efter et saa langt Fravær. Vi paabegynder Virksomheden med nyt Mod og ny Lyst. Vi har det alle godt. Børnene fryder sig over den friske Luft og ved at kunne tumle ved Stranden, medens min Hustru har det bedre, end hun har haft det i mange Aar. Budstabet har aldrig syntes os at være klarere end nu, og vort Haab straalere mere end nogen Sinde. Det fryder os at se Tegnene paa, at Frelseren snart kommer. Tiden at arbejde i er visseelig kort, og vi maa benytte den vel. Bed for os, at vi maatte erholde den Naade og Bistand, som Arbejdet her kræver!

Syndindien.

Om sin nuværende Rejse i fremmede Verdensdele skriver Br. A. G. Daniells interessante Beretninger. I en af sine allersidste Rapporter fortæller han om sit Besøg ved vor Missionsstation i det sydlige Indien. Vi gengiver her et Udtog af hans Beretning:

En hel Nats Rejse fra Trichinopoli bragte os til Tinneveli. Her gik vi af Toget for at fortsætte Resten af Rejsen i et Oksefjoretoj eller Bandi, som det kaldes her i Landet. En Bandi er en tohjulet Vogn, der er overdækket for at beskytte de rejsende mod Solen. Selve Karren er om trent seks Fod lang, fire Fod bred og seks Tommer dyb. Dækket er paa det højeste tre Fod over Vognens Bund. Da der ingen Sæder er i en Bandi, saa har man det bekvemlest, naar man simpelthen lægger sig ned, saa lang man er. Over en Del Straa, som laa paa Bunden, var der lagt Matter, Puder blev lagt i, Okserne spændtes for, og saa krøb vi derind for at foretage en Rejs: paa henved 40 Kilometer. Da der var flere af os foruden en Del Bagage, benyttede vi fire Bandi'er. Vi drog af Sted Kl. 9 om Formiddagen og naaede frem til Missionsstationen Kl. 6 om Aftenen.

Da vi var fire eller fem Kilometer fra Missionsstationen, mødtes vi af nogle af Lærerne og Eleverne samt flere af Menighedens Medlemmer. De var kommen med et Musikorkester, bestaaende af indfødte, for at byde os velkommen og ledsage os til Stationen. Efter at have vekslet hjertelige Hilsener fortsattes Rejsen med Orkesteret i Spidsen, efterfulgt af Lærere, Elever og Søstende samt vor Bandi-Karavane. Musikken og det usædvanlige Optog bragte en stor Mængde af andre Beboere paa Egnen til at slutte sig til os, saa at vi ved Ankomsten til Stationen var en anseelig Hær. Fra Verandaen paa Stationens Bungalow holdt vi en kort Tale og udtrykte vor Paaskjønnelse for den hjertelige Modtagelse, vi havde faaet, hvorpaa Forsamlingen spredtes for at gjøre sig færdig til Mødet om Aftenen.

Ved denne Station har vi tre Bygninger: Bungalow'en, Stolen og Beboelseshuset. Bungalow'en er opført af Teglsten, vel indrettet og godt bygget. Den giver Plads til et godt Hjem for dem, der forestaar Missionen. Opførelsen

har kostet ca 7000 Kroner. Skolebygningen har kun kostet henved 1500 Kroner og Beboelseshuset for Elever kun godt 300 Kroner. Begge disse to sidstnævnte Bygninger er nu for smaa for det Arbejde, som udføres paa Stationen. Da vi besøgte Stedet, var der 118 Elever — 87 Drengene og 31 Piger. Undervisningsbærelserne var fulde. En Klasse blev holdt paa Verandaen i Skolebygningen, en anden i Beboelseshuset, en tredje paa Bungalow'ens Veranda og endnu en fjerde i et Skur. At kunne klare alt dette i Regntiden er ingen let Sag.

Beboelseshuset var ogsaa i høj Grad overfyldt. Det er kun 30 Fod langt og 30 Fod bredt. I dette Hus boede Beshyren og hans Familie samt ni Piger og nitten Drengene. Det eneste Bærelse for Drengene er ti Fod langt og otte Fod bredt. Hver Dreng skal have en Kiste eller Kuffert til at opbevare sit Tøj, sine Bøger, Skrivemateriale, Ram osv. i. Med nitten saadanne Kasser i et Bærelse af den omtalte Størrelse kunde der ikke blive megen Plads tilovers til Drengene. Da jeg spurgte, hvor Drengene sov, meddelte man mig, at de sov paa Gulvet i Epistiuuen. Pigerues Bekvemmeligheder var ikke bedre. Der maa inden længe stiftes Benge til Opførelse af et større og bedre Beboelseshus for Eleverne.

Eleverne er Hinduer, romersk-katolske osv., medens nogle ingen Religion har. Men til Trods for dette var Stolen gennemtrængt af en stærk aandelig Indflydelse. Tretten af Eleverne havde overgivet sig til Herren og sluttet sig til Menigheden. En Gang om Maanedes faar de Tilfaldelse til at gaa ud i Landsbyerne for at sælge Blade og Traktater, og under dette Arbejde kan de undertiden gaa op til over 30 Kilometer. De gjør et godt Indtryk paa hele Egnen, og Fædre kommer med deres Sønner fra alle Kanter for at faa dem paa Skole. Under mit Ophold der kom to Mænd fra to langt fra liggende Øer for at faa deres Drengene anbragt i Skolen.

I Bønneugen gav nogle af disse kristne Drengene en Del af den Ris, som udgjorde deres daglige Kost, for at kunne ofre noget til Fremmedmissionen. De fornægtede sig den Mad, som de i Virkeligheden selv behøvede for at kunne vokse og arbejde. Ingen af dem bruger Tobak i nogen Form, og de har forkastet alt, som min-

der om Hødenstabet. De Piger, som er bleven Kristne, har udstiftet samme Nidkjærlighed. De har gjort det, som maaste er det sværeste for en Pige i Indien at gjøre: de har taget af sig alle deres Guldsmykker, Ringe, Halsbaand, Kjæder, Ankelringe, Taaringe osv. Nogle Øren var saa vanskelige af de svære Ringe, som de havde baaret fra deres tidligste Barndom, at der maatte foretages Operationer for at gjengive Ørene tilnærmelsesvis en naturlig Form. Alt dette har de gjort for deres Herre og Mester.

En Erfaring fra Afrika.

Dr. D. C. Babcock skriver fra Nigeria i Afrika den 12te Februar d. A. bl. a.:

„Vi har nylig haft nogle meget mærkelige Erfaringer med Hensyn til nye Anledninger til at bringe Budstabet ud iblandt Folket. Omtrent seks Uger efter at min Hustru var kommen hertil, kom en Mand med sin 11-aarige Søn og bad hende, om hun ikke vilde tage Sønnen og undervise ham. Vi kjendte Manden kun som en Planteffjærer. Han kunde ikke tale Engelsk, men saa ud til at være en meget pæn Mand. Vi fik efterhaanden at vide, at han bekjendte sig til Kristendommen og tilhørte den engelske Kirke. For to Uger siden kom han til mig tilligemed to andre Mænd og medbragte, et Brev skrevet i Yambasproget fra en Øy, som ligger godt halvandet Hundrede Kilometer Nordøst fra det Sted, hvor vi bor. Brevet, der var undertegnet af flere, indeholdt en meget indtrængende Anmodning til os. Disse to Mænd havde gaaet hele den lange Vej for at overbringe Brevet. Vedkommende Øy, hvis Navn er Spoti, havde tidligere været det Sted, hvor Drengens Fader boede. For nogen Tid siden kom Krigshøvdingen fra Spoti hertil for at besøge nogle Benner. Han var til Stede ved nogle af vore Møder og fik Oplysning om vor Virksomhed og hørte Tale om Sabbaten, og Beretningen om alt dette bragte han med tilbage til Spoti. Mange af disse Mennesker kan læse Yambisk, og de læste i deres Bibler om Sabbaten. De havde bygget en liden Kirke og havde anmodet den engelske Kirke om at komme og gjøre noget for dem; men de fik kun liden Hjælp.

Da Mændene nu kom til mig, meddelte jeg dem, at vi ikke kunde gaa derhen og begynde Virksomhed paa et Sted, hvor en anden Mission allerede virkede. De bad imidlertid meget indtrængende og sagde, at de havde bedt om Hjælp og kunde ikke faa den, og nu ønskede de, at vi skulde komme dem til Hjælp. Sammen med Br. Morgue og vor Sprog lærer antom jeg saa dertil i forrige Uge, efter to Dages anstrengende Rejse. Et stort Selskab ventede paa os for at høre Budstabet. Jeg var saa træt, at jeg bad om at maatte hvile til Kl. 7, hvorefter jeg med Glæde vilde træffe sammen med de ledende Mænd i Byen. Efter at jeg havde hvilet en Time, kom der en hel Skare Mænd og anmodede mig om at fortælle dem angaaende Sabbaten. Dette gjorde jeg, og de stillede mange Spørgsmaal. I hele min Virksomhed har jeg aldrig før oplevet en lignende Erfaring. Jeg meddelte dem, at de maatte gaa til den Missionær, som havde prædiket til dem, og fortælle ham, at de havde frebet til mig, og hvorfor de havde besluttet sig til at gjøre, hvad de nu havde gjort. Dette lovede de at gjøre. Jeg lod Br. Morgue blive hos dem en Uge, for at de kunde have Tid til at tale med Missionæren og ogsaa med Kongen, der begge bor i samme By et Stykke fra Zpoti. Br. Morgue holdt flere Møder med dem, og den følgende Sabbath var der 81, som indgav deres Navne og meddelte, at de ønskede at holde Sabbaten.

Saa med Hensyn til Drengens Fader. Han fulgte med os derop, og til min Overraskelse omfattede han Sabbatsspørgsmaalet og bad os om at paabegynde Virksomhed i hans By, ca. ti Kilometer Øst for vor nuværende Station. Denne Mand er gift med en Søster av Kongen i Jjero og over en ledende Indflydelse i Zpoti, hvor der nu er Interesse. De ledende Mænd, som gik for at besøge Missionæren, besøgte ogsaa Kongen, og han sendte os Bud om, at vi var hjertelig velkommen, og at han haabede, vi vilde oprette Virksomhed paa hans Enemærker. Br. Morgue vil rejse derop og arbejde iblandt dem en Tid, indtil vi ser, hvorledes Sagerne udvikler sig.

Nord for Zpoti er der et tæt befolket Distrikt, hvor endnu intet Missions selskab har staaet sig ned. I næste Uge haaber jeg at kunne besøge den Missionsmark.

Dødsanmeldelser.

Som det allerede vil være en Del af vore Læsere bekendt, er Br. E. Johnsons Hustru for nogle Uger siden afgaaet ved Døden. Da Søster Johnson var kjendt af mange blandt vort Folk baade i Danmark og Norge, vil det være paa sin Plads, om ogsaa „Missionsefterretninger“ bringer et Par Ord i Anledning af hendes Dødsang. Søster Christine Johnson blev født i Stege paa Moen, Danmark, den 11te November 1853 og døde i Seattle, Washington, Sabbaten den 1ste Maj sidstleden, 61 $\frac{1}{2}$ Aar gammel. I 20 Aars Alderen rejste hun til Amerika og blev i 1875 gift med Br. E. Johnson, og i det samme Aar antog de begge den nærværende Sandhed. Senere opholdt som bekendt Familien Johnson sig i flere Aar herhjemme, idet Br. Johnson havde sit Virkefelt i Scandinavien. Af deres 5 Børn døde den ene, Ella, i Kristiania kort efter Familiens Tilbagerejse til Amerika, og en anden er død senere. Af de øvrige tre er den ældste af Børnene, Søster Rosa Diget, bojiddende i Danmark, de andre to i Amerika. — Om Søster Johnson siges der i Dmtalen af hendes Død i vort amerikanske „Ev. Sendebud“ bl. a.: „Hun klagede aldrig, men var altid ved godt Mod og bar alle Prøvelser med stor Taalmodighed. Hun fulgte villigt sin Mand, hvor som helst hans Kalb førte ham hen. Ja, endog til det allersidste var hun inødb, at han skulde forsømme nogen Pligt for hendes Skyld. Hun har i mange Aar været plaget af Kræft og led meget og gjenemgik fire vanskelige Operationer; men i al hendes Sygdom hørte man aldrig et klagenes Ord. Hun vidste, at hun snart skulde vandre igjennem Dødens Skygge, men hun frugtede intet ondt; det salige Haab var hendes Trost.“ — Nu kan Søster Johnson i denne Uroens Tid hvile i fuldstændig Fred og uforstyrret Ro, indtil Livgivoren falder hende frem i Opstandelsens herlige Morgen, da Døden maa afgive sit Bthtte, og den store Gjenforening finder Sted. „Salige er de døde, som dør i Herren herefter!“ E. A.

Den 15de Juni hensov Br. Andreas Størdal i den sidste Forvisning at faa Del i de retfærdiges Opstandelse. Broder Størdal blev døbt og optaget i Baptismenigheden her i Bergen Aar 1876. For ca. to Aar siden forenede han sig med vort Samfund. Stille og beskedt i sin kristelige Wandel vandt han Agtelse og Venner baade blandt Baptisterne og blandt os. Ved sin Død var han 80 $\frac{1}{2}$ Aar gammel, og han efterlader her sin Hustru og en voksen Søn med tre Børn nede i Danmark. Begravelsen foregik den 15de Juni fra hans Hjem, hvor underteegnede talte. Mange Troesfællede baade fra vor Menighed og fra Baptismenigheden var mødt frem, og Pastor Kristoffer Jensen talte ved Graven.

D. J. D. Røst.

:: Redaktionelt ::

Stodsborg Vadebanatorium kan nu melde „fuldt Hus“.

„**For Sjernet og Ungdommen**“ vil snart udkomme i et nyt Oplag.

„**Konferensforhandlinger**“, indeholdende fuld Rapport over Aarsmøderne i Norge og Danmark, udkommer snart.

Det af Danmark sidst bestilte Oplag paa 25,000 Eksemplarer af „Ev. Sendebud“s Dobbelnummer er ifølge Meddelelse fra Ekspeditionen i Kjøbenhavn udsolgt.

Paa Rejsen fra Aarsmødet i Drebro opholdt Dr. N. G. Christensen sig godt en Dags Tid i Stodsborg, inden han sammen med Dr. Raft rejste videre for at overvære det sydsvenske Aarsmøde i Hälsleholm. Han meddelte, at man ogsaa i Drebro havde haft et godt besøg og vellykket Møde.

Som andetsteds nævnt i Bladet tiltraadte Dr. N. G. Bergersen umiddelbart efter Aarsmødet i Bergen en længere Rejse. Han rejste først direkte til Varde i Nordland for derfra paa Turen sydover at besøge Menigheder og Søndende i Dänmarks Konferens. Han agtede at blive borte ca. to Maaned.

Skolen i Stodsborg vil ogsaa i Aar begynde den 1ste November. I Lighed med en Mængde andre Skoler herhjemme har ogsaa vi set os nødsaget til at foretage en liden Prisforhøjelse, saaledes at Skolepengene nu bliver Kr. 40 pr. Maaned. Nærmere Oplysninger kan faaes ved Henvendelse til Erik Arnesen, Stodsborg, der ogsaa gjerne vil høre fra saadanne, som tænker paa at overvære Skolen.

Nylig læstes følgende i et tykt Tidsskrift: Blandt de med Kileskrift forsynede Tavler, som er blevet udgravet af den amerikanske Ekspedition i Nippur, er der nogle, som stammer fra en Bygning, der blev ødelagt allerede for Abrahams Tid. Blandt disse fandtes en Table med en Beretning om Synfloden, som er meget nøje i Overensstemmelse med den bibelske Beretning — meget mere saa end de allerede bekjendte babyloniske Beretninger. Heltens Navn gengives fra Semitisk som „Na-hu“ eller „Nu-hu“, altsaa en tøjnefaldende Lighed med Bibelhistoriens Noah. Medens den tykke Beretning sætter Flodens Værgighed til syv Dage, saa fastsætter den nye Beretning Flodens Værgighed nøjagtig i Overensstemmelse med Beretningen i første Mosebog. Paa samme Table findes ogsaa Antydninger om et Synbefald som en Følge af Nydelisen af en forbuden Spise, og i Forbindelse hermed synes en Slange aabenbart at være omtalt. En fuldt paalidelig Udgave og Oversættelse af Tavlen kan Funderen, Dr. Langdon, endnu ikke offentliggjøre. Dette Fund er vel et af de vigtigste, som endnu er blevet gjort paa det gamle Babels Grund.

En gudhengiven ældre Søster, der kan og har Vigt til at underbygge en liden Pige paa en Gaard paa Landet, kan faa Plads. Skriv til B. A. Hansen, Nyborg, Nørre Sundby, Danmark. Sammensteds faar ogsaa en Dreng Plads.

I Stodsborg Vadebanatoriums Udsalg er der Plads for en ikke for ung Søster, som har Værelse i Butiks salg. Henvendelse til Forretningsfører N. G. Christensen, Stodsborg.

En lidt ældre stille Pige, Sabbatsholder, kan faa en let Plads til at forestaa en Logi- og Spiseforretning i Kristiansand. Henvendelse til J. M. Nærcm, Rosenborg, Egersund.

En Karl i 15—17 Aars Alderen, kjendt med Landbruget, kan til 1ste November faa Plads hos Søren N. Christensen, Lille Nørland, Skast, Danmark.

En Karl i 17 Aars Alderen kan faa Plads til 1ste November hos Jakob Pedersen, Lille Nørland, Skast, Danmark.

Announcer i „Missionsefterretninger“ kost. 1 Kr. pr. Gang.
Beløbet indsendes samtidig med Annoncen.